

ינאי סגל

טיילת

בית האמנים ירושלים

2015

התערוכה טיילת של ינאי סגל אינה מתיימרת להציג מציאות מימטית או זירת התרחשות מינימליסטית אלא ניסיון ליצור מרחב רעיוני חדש המקפל לתוכו כמה עולמות ומחבר בין חוויה חושית מקומית למרחב טרנסנדנטי אוניברסאלי. סגל מגייס לטובתו את מכניזם ה-*promenade* (שוטטות נינוחה במסלולים ציבוריים) ומשלב אותו בחוויה הפיזית של המבקר, לצד מערך של מוטיבים שגורים בעלי מטען סימבולי המושאלים מהרפרטואר היהודי והישראלי גם יחד (חמסה ומנורה) כסמנים להבניית חוויה ספיריטואלית.

בתערוכה מציג ינאי סגל מיצב תלוי מקום החושב מחדש את חלל התצוגה תוך שהוא מערער על הקונבנציות המקובלות שבחויית הצריכה וההתבוננות באמנות עכשווית. באופן שבו הוא מנתב את הצופה בתוך מרחב התצוגה, סגל מבקש לבחון את הדינמיקה המתקיימת בין הצופה צרכן האמנות, לבין יצירת האמנות. ביחד עם זאת הוא מציע דרך העבודות המוצגות מבט רפלקטיבי על האסתטיקה של אדריכלות מודרניסטית מקומית.

חלקים נרחבים מרצפת הגלריה כוסו בחצץ גרוס המשמש לבנייה ונוי, כך שנתווה מסלול הליכה חדש עבור המבקר, המחבר בין חדר לחדר ויוצר רצף טריטוריאלי לתערוכה. סימון מסלול ההליכה מגביל ומכתיב מראש את קצב הליכתו וזרימתו של המבקר בתוך המיצב, משנה את נקודת מבטו ומנסח מחדש את הקשר בין הצופה לבין העבודות.

הציורים והתבליטים המוצגים בתערוכה מתעכבים על הדגם והאורנמנט, על אסטרטגיה של שיכפול ורפטיביות. סגל מונחה בראש ובראשונה על ידי חשיבה עיצובית נטולת נרטיב חזותי לינארי, ושואף ליצור תיקון אסתטי לסביבתו באמצעות שימוש בחומרי גלם פשוטים ונמוכים כמו קלקר, פוליגל, בטון וחצץ. הוא מנכיח את הביטוי המקומי של מודרניזם – לעיתים אלים, לעיתים מכוער וחסר רגישות, בעל חזות אסתטית המאזכרת אתרי הנצחה, מונומנטים ואנדרטאות, אך יחד עם זאת משחרר וגואל אותו מערכיו האסתטיים המקוריים ומזכה אותו במעמד נשגב בהטמעתו במיצב זה. יחד עם, הפער התהומי הנפער בין החוויה המתהווה לבין אמצעי המימוש שלה, מכניס למהלך האמנותי פן אירוני והומוריסטי המערער על הניסיון להגיע לטרנסנדנטלי.